

UT EPISCOPUS ULTRA SUAM PROVINTIAM AD IUDICIUM MINIME DEVOCETUR, NISI FUERIT PROVOCATUM, SED AB OMNIBUS SUIS COMPROVINCIALIBUS EPISCOPIS INFRA SUAM PROVINCIAM AUDIATUR.

- CXV Nullus episcopus extra suam provinciam – pontificem iudicetur.

(*Ben. Lev. III, 314; MGH LL 2, 2, S. 122 b, 5–17*)

QUI SINT AGNATI ET QUI SINT COGNATI.

fol. 43^v

- CXVI Agnati sunt, qui per virilem – non agnati.

(*Ben. Lev. III, 341; MGH LL 2, 2, S. 123 b, 46–50*)

DE HIS, QUI INCENDIUM FECERINT.

- CXVII Si aliquis malitię studio incendium – satisfactione sarcariatur.

(*Ben. Lev. III, 345; MGH LL 2, 2, S. 123 b, 66–124 a, 4*)

UT NULLUS EPISCOPUM AUT ACTORES ECCLESIE APUD [PRIUS] ALIOS PRIUS ACCUSET, QUAM EUM FAMILIARITER CONVENIAT ATQUE AB EO FAMILIAREM IUSTITIAM PETAT.

- CXVIII Si quis adversus episcopum causam – et reliqua.

(*Ben. Lev. III, 350; MGH LL 2, 2, S. 124 a, 21–32*)

DE DELATORIBUS, QUID AGENDUM SIT VEL QUI SINT DILATORES.

- CXVIII Delatori aut lingua capuletur aut – produnt alios.

(*Ben. Lev. III, 360; MGH LL 2, 2, S. 124 b, 35–38*)

DE HIS, QUI UNAM REM DUOBUS DOMINI[I]S DONAVERINT.

fol. 44^r

- CXX Si aliquis unam rem duobus – facta donatio.

(*Ben. Lev. III, 362; MGH LL 2, 2, S. 124 b, 45–51*)

DE MULIERE, QUE DUOBUS FRATRIBUS NUPSERIT, ET DE VIRO EIUS, QUID AGENDUM SIT.

- CXXI³⁷ Mulier, quę duobus fratribus nupserit – gratiam percipiat.

(*Ben. Lev. III, 381, 1. Hälfte; MGH LL 2, 2, S. 125 b, 55–68*)

DE FILIUM OPPRIMENTE.

- CXXII³⁷ Mulier, quę dormiens filium suum – inponat ciborum.

(*Ben. Lev. III, 381, 2. Hälfte; MGH LL 2, 2, S. 125 b, 69–126 a, 5*)

DE HIS, QUI DEO FAMULANTUR, SI IN BARATRUM FORNICATIONIS CECIDERINT, QUALITER CORRIGENDI SINT.

fol. 44^v

- CXXIII Statuimus, ut quisquis servorum dei – capitis eius.

(*Ben. Lev. III, 400; MGH LL 2, 2, S. 127 b, 7–18*)

³⁷⁾ Zu cc. 121 und 122 siehe oben S. 389f.